Anul II. — N-rul 15 | 3 Lei exemplarul | Duminică 20 Decembrie 1937

Svastica de foc

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Str. Dionisie 49, Etaj IV, Buc, III

Organ de luptă al organizaţiei „SVASTICA DE FOC"
Director: ION V. EMIILAN

Apare săptămânal
Abonamente ; 150 lei pe un an
85 lei pe 6 luni

FULGERUL

Ne trebuesc hotare noi de credinţă, căci cele vechi au fost pângărite!

Ne trebuesc metereze noi de luptă, căci cele vechi au văzut umilirea!

Ne trebuesc pârtii de noi destine, fiindcă cele vechi au fost cotropite de duşman!

Dar chiar dacă 'n ceasul istoric de-acum, — sfărâmat de ambiţiile şi greşelile mari ale oamenilor mici — puterile răului au întrecut de departe gloriile nemuritoare, către cari călăuzim sorocul neamului acestuia; chiar dacă seninurile înfrăţirii **ni s'au închis — fie şi pentru totdeauna — cu cei ce s'au îmbrăcat în haina trufiei tocmai când cântau cântece de vitejie; chiar dacă izvoarele de bronz ale virtuţilor adevărate au secat în taberile unde se sună cu sgomot din trâmbiţi de-alarmă! Şi chiar dacă** privigherile de suferinţi trecute, **n'au slujit totuşi mişcării legionare decât pentru a cădea în greşeli cari din nefericire ne vor costa scump pe toţi cei cinstiţi; ei bine, iată! Svastica de Foc dovedeşte astăzi în lumea realităţilor vii, geneza existenţii ei.**

E cineva dela noi de-aci, umbrit de vreo pată?

E cineva dela noi de-aci, umbrit de trufie?

E cineva dela noi de-aci, umbrit de greşeli?

E cineva din Svastica de Foc, care să nu cunoască el însuşi căile onoarei? Căile muncii? Căile ADEVĂRATEI MODESTII creatoare?

Dacă nu: atunci platoşa Svasticei de Foc are străluciri de spadă şi e chemată să ocrotească un viitor mai bun.

S'AU DUS VREMURILE **când** numai MINCIUNA DĂDEA DE MÂNCARE MUNCII!

Noi vrem să hrănim azi munca prin căile adevărului. Care adevăr?

Adevărul care birue cinismul! Adevărul care nimiceşte umilirea. Adevărul care creiază caractere naţionale. **Adevărul care iubeşte pe** ORICE român onest.

Luptăm împotriva acelui egoism sălbatec care stă 'n dosul programelor: „scoală tu, ca să şed eu".

Fulgerele Svasticei de Foc, vor lovi deopotrivă liniile de tot felul ale partidelor, şi pătratele şi triunghiurile cu sau fără ochiuri. Se dovedeşte că semnele acestea nu reprezintă nicăeri o cale de suprem destin.

Dar vor ocroti pe românii de ori unde, cari nu din vrere **ci înşelaţi, n'au putut vedea încă adevărul.**

Noi nu vom spune niciodată: nu primim pe cuzişti, sau pe legionari sau chiar pe foştii ţărănişti.

Dar vom face să se ştie că nu vom primi niciodată între noi: pe cei cu trecut pătat, pe cei necinstiţi şi pe cei cari nu şi-au câştigat nici o bucăţică de pâine prin ei înşişi.

Svastica de Foc, NU-I A UNUI OM, **ci a unui neam. Am spus-o doar cei dintâi:** pe ruinele partidelor, clădim o altă morală.

La luptă români!

Cu Svastica de Foc! Cu semnul ei de simbol: un fulger!

OV. MANIŢIU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PACT DE NEAGRESIUNE

Pactul de neagresiune încheiat între d-nii: Iuliu Maniu, Gh. Brătianu, Corneliu Zelea Codreanu şi Costică Artoianu a stârnit, pentru a întrebuinţa un eufemism, nedumeriri atât în tabăra naţionalistă, cât şi în lagărul democratic.

Termenul ni se pare impropriu şi a fost împrumutat fără acoperire din terminologia curentă a dreptului internaţional. De pacte de neagresiune se poate vorbi între naţiuni în scopul de a exclude războiul dintre ele. Nouă luptele politice nu ni se par aşa de aspre ca să le putem asemăna cu o stare de războiu. Luptele politice nefiind într'un stadiu de războiu, a designa armistiţiul electoral între două partide ca pact de neagresiune, ni se pare impropriu. Dar să trecem peste această chestiune, care nu poate tulbura decât inteligenţele subţiri.

Un pact înseamnă o înţelegere, dar un pact denotă şi o SLĂBICIUNE. Două sau mai multe forţe politice se înţeleg pentru a lupta împotriva altei forţe politice sau altor forţe politice, pentrucă singure ele se simt slabe. Pactul încheiat între d-nii I. M., Gh. B. şi C. Z. C. dovedeşte că atât partidul naţional-ţărănesc, cât şi partidul naţional liberal No. II, precum şi T. P. Ţ. singure se simt slabe pentru a duce lupta în vederea atingerii obiectivului lor. In faţa forţei pe care o simt în faţa lor, ele se simt constrânse a se alia, pentru că numai aşa speră într'o victorie.

Prima parte a pactului are în vedere paza urnelor. Această parte a lui este complect de prisos, deoarece toate partidele de opoziţie sunt interesate pentru a asigura şi a lupta pentru libertatea alegerilor. Nu cunoaştem încă nici un caz în istoria politică românească ca un partid de opoziţie să fi ajutat guvernul la ştirbirea corectitudinii alegerilor. Prin urmare, tacit a existat totdeauna o înţelegere nescrisă şi nenegociată între partidele de opoziţie de a păzi urnele de mâinile lacome ale guvernului.

Această parte a pactului nu are, deci acest substrat politic, ci poate fi cel mult un pretext pentru a reliefa o alianţă politică în vederea unui alt obiect deocamdată nemărturisit.

In genere, există trei soiuri de pacte politice. 1) Pactul clasic realizat între doi sau mai mulţi prieteni; 2) pactul încheiat între doi sau mai mulţi adversari, cari într'o anumită problemă au o linie comună şi un interes comun şi 3) pactul în care una din părţi e trasă pe sfoară, pentrucă închipuindu-şi că-şi urmăreşte ţelurile proprii slujeşte scopurile adversarului.

Şi vrem să ne întrebăm, cui profită pactul de neagresiune? Partidului naţional-ţărănesc, partidului naţional-liberal georgist, gărzii? Sau tuturora la un loc?

Acest pact profită hotărît partidului

(Urmare în pag. 2-a)

PACT DE NEAGRESIUNE

(Urmare din pag. I-a).

național-țărănesc. De ce? Atât partidul național-liberal al d-lui George Brătianu, cât și T. P. Ț. sunt partide tinere, împotriva lor există, deci, mai puține teme de exploatat ca împotriva partidului național-țărănesc, care are la spate pasivul câtorva guvernări rătăcite și nemulțumiri profunde create în masele mari ale poporului. Cu un cuvânt, partidul național-liberal al d-lui George Brătianu și T. P. Ț. au renunțat la profitul politic pe care l-ar fi putut obține, combătând partidul național-țărănesc. Și ce folos au ele de pe urma acestei nemulțumiri? Nimic sau aproape nimic pentrucă armistițiul partidului național-țărănesc pe care-l vor avea, l-ar fi avut și fără acest pact, căci acest partid este angajat într'o luptă care nu i-ar fi permis o acțiune serioasă împotriva d-lui George Brătianu și a T. P. Ț.

Dar nu numai atât. Prin armistițiul politic acordat partidului național-țărănesc aceste două organizațiuni politice se fac vinovate în fața alegătorilor adversari ai partidului național-țărănesc, de dezertare.

In genere, pactele politice încheiate între adversari sunt primejdioase. Sunt primejdioase chiar dacă sub raportul politic ele sunt inexcepționabile, adică atunci când într'o problemă urmăresc acelaş obiectiv. Și de ce sunt primejdioase asemenea pacte? Pentrucă ele cer pregătirea și înțelegerea politică a unui asemenea pact. Ori, ce vedem Nici democrații, nici naționaliștii și se pare nici partizanii d-lui C. Z. C. nu sunt sufletește și politicește pregătiți pentru un asemenea pact.

Iată, democrații sunt desamăgiți de d. Iuliu Maniu, care ca democrat integral a încheiat un pact cu un „extremist de dreapta". Și nu e vorba numai de democrații din țară, ci și de democrații din Apus, unde d. Iuliu Maniu are un capital politic apreciabil. Vor înțelege aceștia pactul d-lui Iuliu Maniu? Nu vor fi decepționați când vor vedea că d. Iuliu Maniu este așa de slab, în cât e nevoit să facă înțelegere cu „extrema dreaptă"? Vor înțelege ei oare că un fascist, care n'are nimic comun cu așezarea constituțională actuală, va lupta alăturea cu d. Iuliu Maniu pentru a restabili constituționalismul democratic în prerogativele sale suverane? Ei nu trăesc în Balcani ca să înțeleagă această asociație absurdă. Nici nu-și vor închipui că d. Iuliu Maniu poate fi așa de deștept, iar un conducător fascist așa de puțin inteligent ca d. Iuliu Maniu să-l poată utiliza în scopurile sale.

Ce este în tabăra dreptei, vedem iarăși. Proteste peste proteste. Un ziar naționalist pune foarte interesanta întrebare, dacă în virtutea pactului de neagresiune, partizanii d-lui C. Z. C. vor sări în gâtul național-creștinilor, dacă aceștia vor împiedeca dela vot pe alegătorul israelit? Și este apoi, o întrebare, dacă asupra noțiunii corectitudinii alegerilor există acelaș punct de vedere între T. P. Ț. și partidul național-țărănesc? Căci dacă pentru partidul național-țărănesc este corect ca alegătorul evreu să voteze, să și exprime voința în determinarea sorții acestei țări, T. P. Ț. socotește corect ca un evreu să-și spună cuvântul în treburile publice românești? Iată de ce pactul este vicios în însăși cuprinsul lui, pentrucă vrea să pună de acord două organizațiuni politice asupra unor probleme în care îi despart două concepții de viață diametral opuse.

Pentru cine vrea să vadă dincolo de aparențe, pactul de neagresiune nu este deocamdată decât un început, un prolog la o alianță în vederea unui obiectiv pe care d. Iuliu Maniu ca un perfect democrat parlamentar a circumscris-o în așa zise problemă constituțională.

Deabea după ce această alianță va fi semnată, va deveni hora mai interesantă. Se va încheia această alianță? Va socoti T. P. Ț. că este în interesul ei să semneze această alianță? T. P. Ț. este la o răscruce. De atitudinea pe care o o va adopta depinde viitorul ei. Noi în ori ce caz, sfaturi nu dăm. Departe de vâltoarea politică, ne uităm la combatanții în arenă. Nu ne credem îndreptăți să apărăm nici Coroana, factorul constituțional are doar atâția amici, în mijlocul acestui salon profitorii s'ar uita peste umăr la noi; nu înțelegem nici să discutăm în ce măsură se poate duce o luptă constituțională nechemând la răspundere guvernul, singurul responsabil; nu înțelegem nici să ferim cu consiliile noastre un om care e plin de orgoliu, pe care ni se pare că-l țin mai mult în stăpânire lingușitorii decât oamenii de caracter și care deși e urmat de o parte din tineret, a greșit față de acest tineret, căzând victimă intrigilor și șoaptelor, șoaptelor și intrigilor. Și nu s'a gândit un moment că dușmani haini îl pândesc, asmuțind cu intrigi o parte a tineretului, a tineretului său împotriva lui și incitând și pe el împotriva camarazilor lui, ca să compromită o mișcare și un crez.

SEVER STOICA

CARȚI, REVISTE, ZIARE...

A apărut cartea camaradului comandant de grup Ovidiu Manițiu, cu titlul „Padina Crucii".

Ea încheagă în ea *etica unei vieți noi* românești, ce se adapă din dragoste de glie și de Dumnezeu.

O strădanie către bine și adevăr, prin biruinți care leagă sufletul de menirea mare a frumuseților țării noastre.

O carte pentru ostași și luptători.

Depozit: Cartea Românească București.

Am primit la redație următoarele reviste străine:

„*Tribune des Jeunes Generations*", organ al tineretului polonez (Warszawa).

„*L'Emancipation Nationale*", Anul II, Nr. 76, din 10 Decembrie 1937, săptămânal al partidului popular francez (Jacques Doriot).

„*L'Action Nationale*", Anul V, Nr. 234, din 11 Decembrie 1937, viguroasă revistă a Uniunii Naționale Elvețiene, care apare la Geneva sub îngrijirea distinsului luptător antimasonic *Georges Oltramare*.

„*Actividad*", semanario de Falange Espanalo Tradicionalista y de las Junta de Ofensiva Nacional Sindicalista, Anul II, Nr. 50. Apare la Palma de Malorca, ca organ al muncitorimei din „*Falanga Spaniolă*".

„*De Nederlandsche National Socialist*", gazetă săptămânală a partidului național-socialist al muncitorilor olandezi, Anul IV, Nr. 145, din 11 Decembrie 1937.

„*Die Bewegung*", oficiosul studenților național-socialișit.

„*Der S. A.-Mann*", săptămânal al cămășilor brune (S. A.) și „*Das Schwarze Korps*" organul gărzilor negre (S. S.).

Aparate de radio!
Discuri!
Telefunken
reprezentant: ING. BINDER
Str. C. A. Rosetti 5

Marele Magazin
„LA BALON ALBASTRU"
manufactură, galanterie, pânzărie, lingerie. Raioane speciale cu încălțăminte, tricotaje, ștofe etc. Articole pentru botezuri și nunți.
V. IONESCU
BUCUREȘTI telefon 4-76-61 — Str. CAROL 62 — Colțul Hotelului Dacia peste drum de Biserica Sf. Anton
Pentru membrii S. d. F.
Cămăși brune cu 120 lei bucata, bășii brune pentru fete, furajere etc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BIROU DE REPREZENTANȚE
GUSTAV ADOLF REIFF
Str. Popa Tatu, 32 — București II. — Telefon 4.91.33
Bucătării de campanie, cazane pentru: restaurante, școli, cantine, etc.
EXECUȚIE REPROȘABILĂ

MANUFACTURĂ și MĂRUNȚIȘURI
„La Râmniceanca"
Elena Gheorghiu
Str. Maica Domnului, 29
Cartierul Tei
Se pot comanda **cămăși brune**

Agricultori!
Pentru ca să puteți lupta împotriva industriei parazitare, în mare parte jidovească
înscrieți-vă în
Sindicatul Proprietarilor Agricoli
sediul:
Str. Regală 20, București III

„La Regimentul de Gardă M. V."
CEAPRĂZĂRIE MILITARĂ
LUDWIG HENRIS
Calea 13 Septembrie, 13
București VI.
Pentru membrii S. d. F.:
Șepci brune cu 140 Lei bucata
se expediază în provincie contra ramburs.

CROITORIA
VIRGIL BUTARU
Str. Basarabiei Nr. 21
(aproape de Buzești)
Execută ireproșabil; costume, paltoane, raglane, haine de sport, uniforme școlare, precum și taioare și mantouri pentru doamne
PREȚURILE CELE MAI
IEFTINE
Membrii din S. d. F. obțin reduceri importante

CABINET MEDICAL
Dr. Liviu Țăranu
Șoseaua Pantelimon 236
Consultații zilnic 4-8 după amiază
Boli interne și genito-urinare, Boli de femei

LEGUME,
FRUCTE,
BRÂNZETURI
vă procurați la:
MAGAZINUL
Camaradului
ION LOCUSTEANU
Str. Izvor No. 28

D-na Stella Ionescu
Dentistă diplomată dela Paris
Consultații 9-12, 3-7
Str. Bărăției No. 31

PENTRU PLUGARI

Ce uită să spună politicianii?

Alegerile acestea, ca toate de până acum, aruncă asupra satelor o liotă de politiciani, unii mai mincinoşi decât alţii, care coborând din maşini luxoase, făgăduesc mulţimii veşnic încrezătoare tot binele şi toate fericirile.

Toate acestea numai pentruca bieţii oameni, zăpăciţi de mulţimea partidelor şi a voitorilor de bine, să le dea voturile. Odată aleşi şi alegerile trecute „domnii" se duc, de cele mai multe ori pentru totdeauna, urmând ca la o nouă votare să „descalece" în altă parte şi să înceapă şi acolo să deşarte sacul lor cu minciuni.

Fiecare se laudă cu „ce-a făcut" şi spune mai ales „ce-o să facă". Toţi vor „uşura dările", vor „împărţi pământurile", vor da dreptul fiecărui ţăran să taie lemne din pădurea statului după voie, vor „face biserici şi şcoli" şi vor face „magazii în sate de unde omul să-şi poată lua tot ce voeşte", pe „credit sau pe gratis"...

Lumea ştie că nimic din toate acestea nu se va face, dar îi votează... şi pe unii şi pe alţii, că aşa a apucat.

Ar fi totuşi bine să fie întrebaţi toţi aceşti „iubitori de popor": ce-au făcut pentru ridicarea satelor, în afară de comitete şi pricopsirea câtorva partizani, care au apucat să fie puşi pe la primării?

Peste 46 la sută din locuinţele săteşti din România n'au latrine, iar în judeţul Roman (paşalâcul d-lui Manolescu-Strunga) numărul acestora se ridică la 66 la sută.

Fântâni bune nu sunt decât în prea puţine sate, iar în unele locuri din Argeş şi Olt oamenii sapă mici eleştee, unde apa se înverzeşte, îmbolnăvind pe toţi acei care o folosesc. In judeţul Fălciu satele depe malul Prutului beau apă din acest râu, iar cei din judeţul Tulcea din Dunăre, care este „latrina Europei Centrale".

Băi la sate nu s'au pomenit. Râia şi bolile molipsitoare sunt aproape pretutindeni. Lipsa de medici face ca în Dobrogea, de pildă, să fie un doctor la 518 kilometri pătraţi. Farmaciile sunt şi mai rare.

Săteanul se hrăneşte prost, faţă de munca lui istovitoare şi din cauza lipsei de hrană orice boală îşi face loc uşor. Carne nu se mănâncă decât la zile mari, zahărul este aproape necunoscut la sate, iar pâine se consumă foarte puţină, în unele părţi deloc.

De băut se bea însă mult: otravă jidovească dela debitele, care ating în unele sate din Ardeal înspăimântătorul număr de 1 la 40 suflete.

Tuberculoza, sifilisul, paludismul, pelagra şi conjuctivita granuloasă s'au cuibărit pretutindeni...

Despre toate acestea politicianii, atât de grijulii de soarta poporului nu suflă un singur cuvânt.

Acei care „au fost" sunt vinovaţi de nenorocita stare a satelor noastre, care ameninţă cu peirea întregului nostru Neam, iar acei „care n'au fost" nu au nici ei astfel de grije.

Ţară nouă şi puternică nu se poate făuri decât de un popor viguros, sănătos la minte şi la trup.

ION ROŞIORU

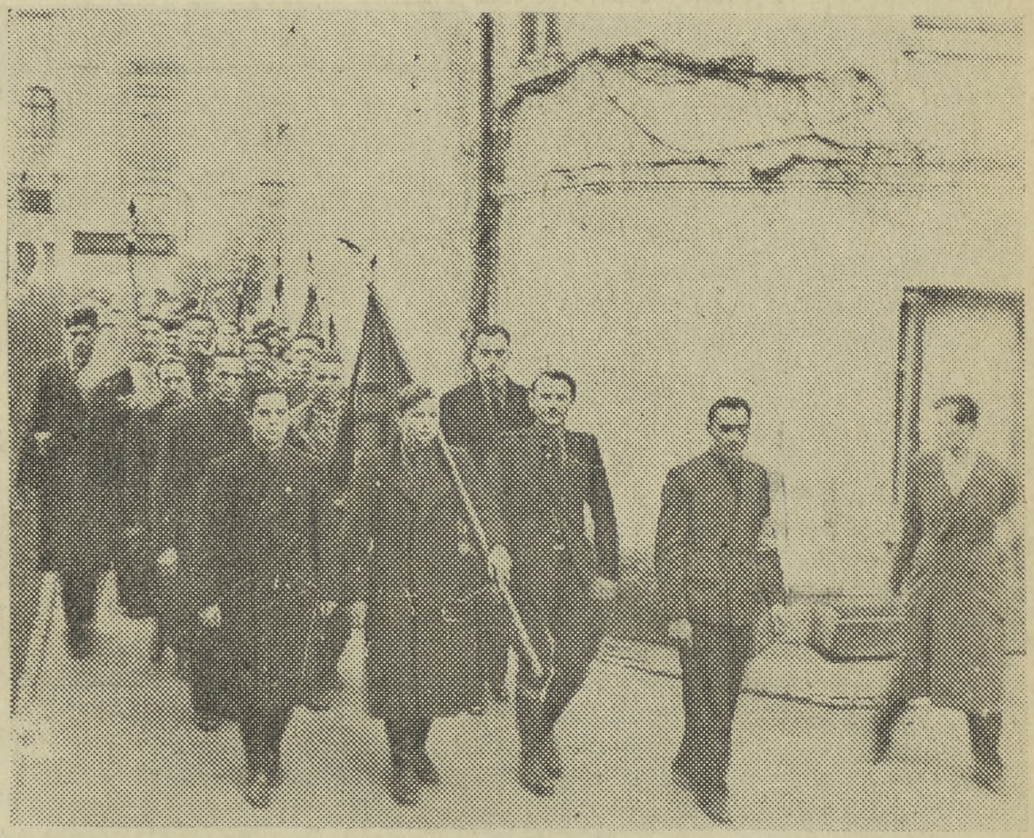

Camarazii din S. de F. Bucureşti, în dreptându-se spre locul întrunirii, care a avut loc Duminică, 17 Noembrie, în Capitală

SEMNUL NOSTRU IN ALEGERI

Comisia centrală electorală a acordat organizaţiei noastre semnul „TRĂSNETUL"

„Semănătoarea"

Societate Anonimă Română a Agricultorilor pentru procurarea de maşini agricole

Bucureşti III, Bd. Regele Alexandru 59 (fost Dorobanţi)

Telefon 205.05

Sucursale: Craiova, Brăila, Roşiorii de Vede, Chişinău

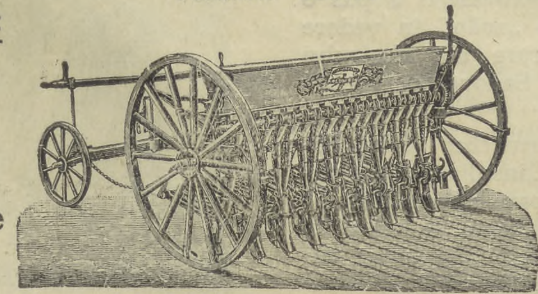

Ateliere de reparaţiuni şi depozit de maşini agricole

Furnizează prompt din depozitele sale:

Pluguri obişnuite, de vie, de coastă şi cu tractor; **Grape, tăvăluguri, cultivatoare, prăşitoare, rariţe, semănători, secerători, vânturători, tractoare, trioare, batoze de treerat, batoze de porumb, etc.**

Fabricate proprii sau Bächer, Melichar, Mc. Cormick, Clayton, Marot, Puzenat, Eckert, etc.

POLITICA SECUREI ŞI A REVOLVERULUI?

Noi am socotit întotdeauna politica, un element de echilibru în sufletul cetăţeanului. O linie de conştiinţă, de adevăr şi de dreptate, ce adună întreaga viaţă de aspiraţii a unui om. Aşa am socotit-o noi, cei dela Svastica de Foc şi toţi prietenii noştri, care n'au încetat o clipă de a crede în acţiunea noastră. Deaceia în actualele alegeri n'am găsit prea multe puncte de contact. Ne-am mărginit numai a adânci crezul pentru care militām, printr'o cruciadă de simţire şi ajutor pe care o credem necesară în actuala vâltoare politică. Vrem o ierarhizare de valori, pe lângă marile adevăruri pe care le ducem cu tinereţea noastră intransigentă. E singurul fir pe care l'am găsit asemuitor cu al nostru în valul de chiote ce se vânzolesc în mijlocul satului românesc. Partidele politice n'au înţeles şi nu vor înţelege niciodată această purtare. Ele au dat frâu liber demagogiei şi furiei. Au răsturnat în mijlocul satelor hârdae cu murdării şi patimi. Simţirile simple şi curate ale ţăranilor le-au murdărit. Astăzi asistăm la un spectacol dintre cele mai îngrozitoare. Cete de ţărani asmuţite de către agenţi electorali se pândesc şi se omoară unele pe altele cu o mişelie de nedescris. Se omoară frate pe frate, plugar pe plugar, ca şi cum ar fi de seminţii streine. ceeace este mai ticălos în această înspăimântătoare vrăjmăşie, este că o anumită grupare politică, ce şi-a făcut un crez din ucideri creştine, încearcă cu tot dinadinsul să inaugureze şi în sate ticăloşia prin care s'a ridicat. Morţi în judeţul Rădăuţi, morţi în Neamţ, morţi în Lugoj şi nu se ştie până la sfârşitul alegerilor ce bilanţ trist şi îngrijorător vom avea. Până acum satele se certau, îşi aruncau năpastele de pe un umăr pe altul, astăzi au pus mâna pe secure şi revolver.

Cine a adus acest sistem politic la sate? Cine a învăţat pe ţăran că poate să omoare atunci când face politică? Şi cine ne poate spune unde se va opri această proaspătă metodă a oţelului?

Noi condamnăm întreaga viaţă politică.

Cei de ieri au minţit, au furat; au frământat satele cu neadevăruri. Astăzi ţăranii se ucid. Mâine... ce va mai fi? Cei de astăzi deci, sunt cei mai ticăloşi. Nu-şi dau seama de prăpastia care o sapă sub picioare, de vârtejul care se deschide şi care nu se ştie pe cine va înghiţi mai întâiu. Doamne dă-le tuturor după gândul şi fapta lor...

DUMITRU CIOBOTARU

ŞTIRI MARUNTE

Dela 1 Noembrie 1937 moţii au obţinut următoarele reduceri pe căile ferate:

1) muncitorii agricoli şi forestieri 75 la sută reducere, atunci când călătoresc în grupuri de cel puţin 5 persoane, plecând şi înapoindu-se la o staţie din judeţul Turda;

2) aceiaşi reducere se acordă şi lucrătorilor ciubărari şi cernari.

Aceste reduceri se acordă pe baza unor „*carnete de moţi*", eliberate de prefectura judeţului Turda.

●

Suprafaţa însămânţată cu grâu va fi anul acesta cu 5 la sută mai mare ca cea din anul trecut. Grâul sămânţat timpuriu a încolţit.

●

Dela 9 Iulie şi până la 9 Decembrie a. c., s'au vândut în diferite ţări 413.045 tone de grâu (41.304 vagoane). Cele mai bune ţări cumpărătoare au fost: *Belgia* cu 124.751 tone; *Grecia* cu 73.047, *Anglia* 67.365; *Olanda* 38.993; *Elveţia* 38.939; *Germania* 27.016; *Austria* 17.852; *Norvegia* 6.161; *Spania* 4.653; *Portugalia* 3.848 şi *Malta* 3.546 tone.

●

Pentru a încuraja culturile de lucernă ministerul agriculturii a instituit 1100 premii ac âte 14 kg. sămânţă. Premiile vor fi date acelora care au desfundat pământurile după instrucţiunile date de serviciile agricole judeţene.

Cum la pogon intră 14 kgr. sămânţă, urmează că prin aceste premii vom avea 1.100 pogoane noi, semănate cu lucernă.

●

Din cauza lipsei de cumpărători preţul porumbului a scăzut mult.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PENTRU MUNCITORI

Un aspect al mărețel noastre întruniri dela 14 Noembrie a. c., din Capitală

DE CE ȘI SVASTICA DE FOC?

Din multe tabere dușmane răsună întrebarea:

De ce și Svastica de Foc?

Să ni se ierte să trimitem în văzduhurile politice ale României această semeață dar cinstită trâmbițare:

„Pe cine supără" ? ?

Și dacă „Svastica de Foc" stârnește neliniști : De ce se supără unii „naționaliști" ? Au motive ? ? De ce le-ascund ?

Iar dacă nu-i nici un motiv de nicăeri, — au nu tocmai „naționaliștii" trebue să ne'nțeleagă, să ne iubiască, să ne-ajute ? ?

Nu o fac totuși ? ?

Ei, iubiți camarazi și dragă cititorule, de dincolo de firmele colorate 'n tricolorul stindardului național, rânjește încă fiara dușmănoasă a neamului, cuibărită unde nu te-aștepți.

Nu bănuim, cioștim ! Nu dibuim fiindcă o cunoaștem.

...Dacă în țara asta, vremuită de nenoroc și de bejenii ale conștiinței satelor, — nevoia binelui desprins de dincolo de rugina dicționarelor sociale, — mai are un sens ; dacă virtuțile trecute, reasunt azi rămășițe **expiate eroic în noroaie și mizerii ale gloatei** căreia i se refuză de toți adevărul ? ;

...dacă demnitatea de om și de român nu mai sunt acum decât slabe rezonanțe, fără nici o chezășie de reînviere ? ;

...dacă munca fiecăruia și-a tuturora a fost coborâtă în alaiuri de otravă de pe înălțimile cari singure hotăresc destinele viitoare și dospesc maternitatea vieții vii ? ;

...și dacă fuiorul stăpânirii noastre sacre, l-au rupt dușmani din toate vânturile, de caerul sfânt al moștenirii divine ?

o atunci nu crestați voi, cei cărora vă svâcnesc brațele spre soare, nici o ocară pe răbojul „Svasticei de Foc"

S'a născut din trăsnete !

A rămas în seninuri !

Iar de va rămânea mai departe : va străluci deapururi !

Vorbe goale ? ?

Nu răspundem mișeilor. Ne vom întâlni în ceanul istoriei din urmă.

Dar celor cari cred în ceva mai bun : să-și aducă în fața-ne desaga virtuților. S'o golească ; să ne luăm la întrecere pentru acel cât mai măreț bine, pe ghia asta iubită.

De-or face așa ca noi : ne vor uni ceasurile de sudori ;

ne vor lega bătălii comune ;

ne-or împietri laolaltă hotarele unor biruinți fără seamăn, pentru mai multă ordine ; pentru mai multă neîndurare în fața minciunii ; pentru mai multă viață către Dumnezeu !

De n'or face așa : albia noastră se va făuri singură, prin sorocul Cerurilor.

Ați văzut un râu de munte, cu ape limpezi ca zările de dimineață ?

E destul ca un singur șipot din atâtea multe să vie la vale cu apă murdară : murdărește tot cursul !

Șipotul ăsta murdar, care murdărește acea sfântă și neprihănită unire **pentru care călăuzim cele mai duioase strădanii ale noastre — e'n mâini străine ; și noi, toți** naționaliștii, nu vedem viermii păgâni din căminele noastre.

E un cămin unic, neprihănit, al Svasticei de Foc, care face strajă viermilor.

Căminul e așa fel lucrat, încât sufletul românesc să primească împărtășania adevărului.

E bătut de soare.

Chemător de viață nouă.

Adăpost în mijlocul vijeliilor.

Căci sunt destule !

Nu-s ambiții pe tărâmurile noastre.

Nu-i goană bolnavă după putere nemeritată.

Nu-i otravă prin brazdele noastre.

Vrem unire !

Nu unirea vanelor pătimiri, ci unirea muncii, a brațelor suflecate și-a DURERILOR SPRE MAI BINE.

Cunoașteți altă morală supremă ? ?

OVIDIU MANIȚIU

PENTRU CE NU AU SARACII LEMNE?

Pentru prima dată, anul acesta, Capitala a rămas fără lemne de foc. Atât depozitele particularilor, cât și ale C. A. P. S.-ului, sunt goale. Și dacă totuși lemne sosesc în fiecare zi în Capitală cu sutele de vagoane, ele sunt împărțite numai în baza unor scrisori de recomandație dela mărimile din Ministerul Agriculturii sau din direcția C. A. P. S.-ului.

Și astfel, în timp ce unii iau lemne cât vor, imediat, cei mulți și săraci, deși au plătit, nu le pot obține, neavând rândurile cu care să înfrângă cerbicia depozitarilor dela C. A. P. S.

Anul acesta, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a alocat un fond de 45.000.000 lei pentru ajutorarea funcționarilor cu lemne de foc la preț redus, astfel în cât un funcționar al acelui minister în loc să plătească lemnele cu 7000 lei vagonul, să le cumpere la prețul de lei 4.500 vagonul, adică, cu un beneficiu de 2.500 lei la vagon. Hotărârea este destul de lăudabilă; nimeni nu este contra ajutorării funcționarilor, destul de oropsiți de nevoi și de guverne.

Dar ce folos că, în loc să i se dea acelui fond destinația pentru care a fost creiat, i s'a dat cu totul altă întrebuințare. Și, ca să dăm un exemplu destul de concludent, vom arăta cum d. Mihail Sadoveanu, directorul monitoarelor jidănești din Sărindar : „Adevărul" și „Dimineața", a luat nici mai mult nici mai puțin de 7 — șapte vagoane — șaptezeci mii de kgr. — lemne de foc pentru gospodăria d-sale, la prețul redus de lei 4.500 vagonul, ba plătibile și în trei rate lunare.

Iată cum s'au petrecut faptele :

In ajunul plecării guvernului Tătărescu, d. Mihai Sadoveanu s'a prezentat — personal ori prin procurator, nu ne privește — d-lui V. P. Sasu — ministrul ad-interim al Agriculturii și i-a soliictat trei vagoane și jumătate lemne de foc, la prețul și în condițiunile în care le obțin funcționarii : cu 4.500 lei vagonul de lemne tăiate și transportate la domiciliu.

D. ministru Sassu i-a aprobat 3¼ vagoane lemne de foc la prețul de 4.500 lei, plătibile în 3 rate lunare.

Peste câteva zile, căzând guvernul Tătărescu și venind guvernul d-lui Gh. Tătărescu, șmecherul domn Mihail Sadoveanu, s'a prezentat de urgență d-lui ministru al agriculturii, Ionescu-Sisești, și i-a cerut și acestuia tot trei vagoane și jumătate lemne de foc, la prețul redus de 4.500 lei, și în trei rate lunare plătibile.

D. ministru Ionescu-Sisești a pus o rezoluție prin care „având în vedere marile merite literare ale ilustrului academician Mihail Sadoveanu, aprobă cererea".

Și astfel, ilustrul șmecher Mihail Sadoveanu, a obținut „imediat" șapte vagoane de lemne la care a beneficiat de o reducere de 17.500 lei, el care are un salariu de peste 100.000 lei lunar numai la monitoarele jidovești „Adevărul" și „Dimineața", în timp ce funcționarii și sărăcimea Capitalei bat în fiecare zi drumurile depozitelor de lemne ale C. A. P. S.-ului, ca să se întoarcă acasă fără un băț, fiind nevoiți să îndure mai departe frigul cu toate riscurile lui. Iată pentru ce sărăcimea nu are lemne. Pentru că Mihail Sadoveanu și alții ca el iau cu vagoanele și, astfel fiind, nu mai pot rămâne și celor cari nu au deloc.

IOAN GREGORIAN

NAȚIONALISMUL NOSTRU

Programul Svasticei de Foc, care va apare curând în broșură, definește astfel naționalismul.

Naționalismul este o acțiune, care tinde să promoveze pe toate căile și prin orice mijloc, interesele morale, materiale și vigoarea fizică a Nației.

Suprema lege a naționalismului este: binele obștesc merge interesului personal, iar mijlocul: muncă obligatorie pentru toți, retribuită cinstit, pusă în serviciul creerii de bunuri materiale și morale în folosul obștesc național.

Averea fiecăruia este o parte din averea națională, statul trebuind să ocrotească proprietatea individuală și să promoveze progresul armonic al tuturor categoriilor producătoare.

Clasele sociale sunt utopii materialiste. Profesiunile rămân singurele funcțiuni economice, menite să promoveze producția și să ușureze traiul.

Ajutați-ne să vă scăpăm de jugul care vă apasă greu umerii.

Inrolați-vă în „Svastica de Foc" și luptați pentru înfăptuirea programului ei Național-Socialist.

Asociația textiliștilor români-creștini

Intruniți în adunare generală, muncitorii textiliști au constituit, în ziua de 29 Noembrie 1937 „*Asociația textiliștilor români-creștini*", cu sediul în Calea 13 Septembrie Nr. 18.

Actul constitutiv a și fost autentificat de Tribunalul Ilfov, iar comitetul ales este următorul:

Gheorghe Rotaru, președinte; *Ion Nimoiu*, vice-președinte; *Victor Buncea*, vice-președinte; *Gheorghe I. Curițeanu*, secretar; *Ion D. Pielea* casier, *Nicolae Zamfir*, bibliotecar; *Ilie Mărușteanu*, *Gheorghe Pulpea* și *Dumitru Simion*, cenzori.

Muncitori conducători în S. d. F.

ION VOINESCU

maistru electrician

Comandant de grup în S. d. F. Este primul muncitor, care obține acest grad, echivalent cu funcțiunea de șef de județ.

Luptător din L. A. N. C., Ion Voinescu este membru fondator al Svasticei de Foc. Cu ocazia „rebeliunei" dela Călugăreni a stat, împreună cu alți camarazi, 42 zile în închisoare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IMPOTRIVA IUDEO-BOLŞEVISMULUI

Drepturile femei în Rusia Sovietică

Un articol din noua constituţie bolşevică prevede:

„Femeile au drepturi egale cu bărbaţii în toate domeniile vieţii economice, publice, culturale, sociale şi politice. (La Voix du Peuple, 4-II-1937).

Drepturi egale?

Este adevărat că în practică femeile ruse au acest privilegiu, însă numai într'un singur domeniu: **acela al grelelor munci manuale.**

Numărul femeilor lucrătoare se cifrează în Rusia la 8 jum. milioane dintre care cele mai multe sunt silite să muncească din cauza insuficienţei salariului primit de soţ. Dealtfel femeile sunt în proporţie de 34 la sută în efectivul total al lucrătorilor **(Izvestia, 8-III-1937).**

Din totalul femeilor lucrătoare 28 la sută sunt întrebuinţate la munci brutale, munci la care nu erau admise nici în timpul regimului ţarist: în uzinele metalurgice sau în fundul întunecat al minelor.

Mărturii interesante

D. Kléber Legay, secretarul Federaţiei minierilor din nordul Franţei scrie în ziarul **„Le Populaire"** din 5-XII-1936 câteva impresii culese în timpul călătorii în Rusia Sovietică.

„Un lucru m'a impresionat profund acolo (în U. R. S. S.); **este munca impusă femeilor. Noaptea ca şi ziua le-am găsit muncind din greu în mine în uzine la construcţiuni de edificii şi de străzi, pretutindeni sub comanda brutală a bărbaţilor.**

Nimic nu se îndreaptă. Cu toate plângerile, cu toate rapoartele medicale care conchid că munca prea grea distruge sănătatea femeilor, Sovietele nu vor să revină la legile umane din epoca prerevoluţionară.

D. Kléber Legay termină cu strigătul:

„Milă pentru femeile ce pătimesc în fundul minelor".

Purtarea faţă de femei

In teorie este înduioşătoare. Oficiosul guvernului sovietic **Izvestia** scrie cu ocazia zilei femeei: **„Femeia bolşevică este înconjurată de stima şi iubirea poporului, de grija şi atenţia guvernului şi partidului comunist"** (Izvestia 8-II **1937).**

In practică realitatea este cu totul alta după cum cititorii îşi pot da seama din cele relatate mai jos.

O mamă dulce...

„Femeile însărcinate se bucură de protecţia legilor care acordă lucrătoarelor ajutor şi concedii plătite etc..".

Realitatea este alta: Pentru a nu plăti concediile, şefii întreprinderilor industriale gonesc femeile însărcinate sub diferite pretexte declarând: **„Fabrica noastră nu este azil de copii"** (Krasnaia Karelia nr. 77, 1937).

Alţi şefi le obligă să lucreze până la epoca naşterei, sau să poarte greutăţi mari în scop de a provoca naşteri timpurii. **(Pravda, 3-I-1937).**

Nici soţii nu sunt mai atenţi faţă de soţiile lor însărcinate chiar dacă sunt intelectuali:

Scriitorul comunist **Chouchov** şi-a torturat în mod sistematic soţia reuşind să-i producă un avort **(Pravda 15-V-37).**

Un tânăr inginer din Moscova şi-a obligat soţia să transporte greutăţi mari şi să facă curse obositoare. Rezultatul dorit a fost obţinut: copilul a fost născut mort şi înainte de vreme. **(Izvestia 8-XII-1937).**

Şefii sunt buni şi grijulii

Izvestia declară că femeia în U. R. S. S. este înconjurată de grija şi atenţia partidului comunist.

„Grija" şefilor pentru femei ia însă aşa forme încât acestea ar renunţa bucuroase la ea.

Insuşi ziarele comuniste recunosc că şefii urmăresc cu perseverenţă pe femeile şi fetele ce lucrează sub ordinile lor.

Vom cita câteva exemple culese la întâmplare:

Directorul unei uzine din Rostov a dat o deosebită atenţie unei tinere chimiste de curând angajată. I-a dat locuinţă şi mâncare bună, odihnă suficientă, etc.

Când însă speranţele sale au fost spulberate de purtarea corectă a fetei, şeful i-a evacuat locuinţa cu poliţia aruncându-i lucrurile în stradă. **(Molot, 16-VI 1937).**

Judecătorul Gvozdev din Tchélabinst forţa pe secretara sa să trăiască cu el.

Ea rezista şi îl ameninţa că va face plângere contra lui.

„Taci, i-a spus el, **altfel tribunalul te va trimite la plimbare".**

Fata a înţeles că este vorba de muncă silnică în Siberia şi s'a supus dorinţelor lui renunţând a se mai plânge de torturile la care bruta o supunea. **(Tchélabinski Rabetchi 15-VI-1937).**

Ameninţarea judecătorului nu era o vorbă goală. Revista oficială a Comisariatului Justiţiei relatează numeroase cazuri în care tribunalele au condamnat anumiţi cetăţeni sovietici la mulţi ani de muncă silită „PENTRU CRIME NECUNOSCUTE". (Sov. Joust. nr. 4 1937).

Amorul comunist

Noua generaţie care actualmente dirijază ţara a primit o educaţie pur comunistă şi deacea purtarea tineretului cu femeile este în general brutală sau chiar bestială. De aceea numărul crimelor sexuale este în creştere continuă după cum afirmă **Krylenko** comisarul justiţiei în **Ser. Youst nr. 5. 1937.**

In unele regiuni părinţii îşi ascund fetiţele de vederea tinerilor comunişti (Komsomoli) ba chiar refuză să le trimită la şcolile guvernului. **(Pravda 17 VII 1937.**

In regiunea Gorki (Nijni Novgorod) profesorul Polevoy silia pe şcolăriţele sale să „trăiască" cu el.

La cererile repetate şi insistente ale părinţilor Polevoy a fost judecat şi cu toate dovezile aduse de părinţi justiţia sovietică a fost foarte indulgentă. Pedeapsa căpătată a fost 3 ani de închisoare după săvârşirea căreia Polevoy a fost reintegrat în postul său dela aceeaş şcoală unde îşi continuă blestemăţiile. **(Za Kommunistitcheskoie Prosvestchinii,** 16. VIII. 1937).

Elevii nu se lasă mai prejos de profesorii lor.

La Moscova o bandă de şcolari între 13 şi 16 ani a organizat o lovitură în scop de a viola fetiţele din şcoala nr. 46. Direcţia şcoalei deşi era în curent cu aceste proecte scandaloase nu a luat nici o măsură, fie pentru apărarea fetiţelor, fie în contra bandei de şcolari nărăviţi. **(Izvestia 26-V-1937).**

In Rusia femeea este fără apărare legală

Karl Marx, în scrisoarea sa către Kugelmann, scrie că situaţia femeiei şi apărarea pe care legile i-o dau este cel mai bun indiciu de progres al unei ţări.

Dat fiind faptul recunoscut de însuş presa rusă, că femeia are în statul bolşevic o situaţie din cele mai grele şi lund în considerare spusele lui Marx doctrinarul comunismului concluzia este clară:

U. R. S. S. ŢARA IN CARE FEMEA ESTE SCLAVA, DOVEDEŞTE FALIMENTUL REGIMULUI, TEORIILOR, MORALEI ŞI METODELOR DE EDUCAŢIE COMUNISTE.

FEMEI APARAŢI-VA DE ACEASTĂ TERIBILA AMENINŢARE!

MAME APARAŢI-VA CAMINUL DE HIDRA COMUNISTA!

E DATORIA VOASTRA!

Ostaşul din S. d. F. este plin de bărbăţie. Işi ia răspunderea faptelor sale şi are spirit de iniţiativă.

Oamenii lipsiţi de bărbăţie, nehotărâţii şi capricioşii n'au ce căuta în rândurile noastre.

Desmăţului marxisto-democrat îi opunem disciplina ACCEPTATĂ a muncitorimei din Svastica de Foc

Povestea pasărei Phöenix

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Puterea franc-masoneriei încă nu a apus. In Elveţia a avut loc de curând un plebiscit în care poporul avea să se pronunţe pentru, sau contra dizolvării lojilor masonice.

„Fraţii" ameninţaţi au făcut eforturi disperate pentru salvarea existenţei lor. Au prezentat alegătorilor situaţia în cele mai negre culori posibile:

Odată cu dizolvarea lojilor, **spuneau ei,** democraţia, dreptul de asociaţie şi însuş libertatea individuală vor fi suprimate.

Masonii au concentrat în lupta lor partidele de stânga, pe cei neutri, centrul şi chiar presa catolică.

In ziua de 28 Noembrie a. c., plebiscitul a hotărît prin 514.000 voturi contra 234.000 menţinerea în fiinţă a hrubelor masonice.

Trecând peste toate calomniile de care s'a uzat şi peste toată opera de corupţie care a întunecat minţile alegătorilor, sunt câteva fapte care rămân şi care vor sta mărturie în viitor despre netrebnicia unor oameni ce se erijază în conducători sufleteşti ai mulţimilor.

Episcopii catolici „pricipii bisericii", **au sprijinit masoneria dând ordine severe de respectare a hotărîrii lor.**

Spre onoarea naţiunii elveţiene, preoţii de ţară, cei care trăesc în mijlocul săracilor şi care împart cu ei greutăţile vieţii, au îndemnat poporul să se pronunţe pentru desfiinţare.

E semnificativ faptul că în Elveţia ca şi pretutindeni de altfel, duşmanii poporului se aliază cu cei „de sânge nobil".

Victoria franc-masoneriei în Elveţia nu este iluzorie şi noi românii trebue să tragem o singură concluzie:

Masoneria nu consimte să fie asasinată şi cu atât mai puţin să se sinucidă.

La noi ea a fost desfiinţată formal dar lucrează din umbră şi svârcolirile a căror pradă este astăzi ţara sunt rezultatul maşinaţiilor lojilor.

Să luăm aminte!

CRISTEA RADOMIR

„Muncă forţată" pentru Radek

Rusia Sovietică e ţara tuturor bizareriilor. Nimic din cele ce se întâmplă acolo nu mai poate mira.

Se ştie că fostul director al ziarului „Pravda" *compromis în procesul* Piatakof *fusese condamnat la moarte, pedeapsă comutată apoi la muncă silnică.*

Săptămâna trecută Radek *a fost văzut în libertate pe străzile Moscovei.*

Intrebat de un prieten al său, „condamnatul" *a mărturisit zâmbind că* „munceşte forţat" *la aranjarea arhivei revoluţiei.*

Pentru ce iniţiaţi nu este un secret că viaţa lui Radek şi apoi eliberarea sa au fost obţinute graţie intervenţiei franc-masonice ce fusese suprimată de Lenin *înanul 1921, dar care de doi ani încoace şi-a regăsit splendoarea dinainte datorită bunăvoinţei* „ţarului roşu" Stalin.

După *„Cyrano"*

Diplomaţii ruşi în primejdie

Ziarul *„Voelkischer Beobachter"* publică o scrisoare deschisă a d-lui *Barmin,* fostul ministru al Sovietelor la Atena actualmente refugiat la Paris.

După ce enumără pe toţi diplomaţii ruşi care au sfârşit prin a fi împuşcaţi din ordinul guvernului, d-l *Barmin* inchee:

Disperat, mă adresez opiniei publice mondiale, pentru apărarea acelora care mai sunt încă în viaţă.

„Mă gândesc la prietenii mei pe care îi ameninţă această primejdie în posturile lor din Europa, Asia sau America.

„Ei nu au de ales decât între două alternative:

„Să fugă şi în cazul acesta asasinarea lor este sigură sau să rămână în posturile lor şi în acest caz mai curând sau mai târziu să fie executaţi de G. P. U.

Cititorii noştri vor fi, credem, de acord cu noi, afirmând că e o adevărată fericire să fii diplomat comunist.

BIRUINŢELE TINERETULUI

CARACTERE

Şi din punct de vedere fizic şi din punct de vedere sufletesc oamenii se deosibesc între ei. In specia umană se găseşte o enormă galerie de individualităţi.

Câţi oameni atâtea individualităţi. S'a încercat a se stabili tipuri ; a se clasifica indivizii după diferitele lor însuşiri. Dar toate teoriile deşi unele se contrazic au ajuns să stabilească că firea, natura înăscută a omului poate fi influenţată în bine de mediul social şi de o bună educaţie.

Educaţia e arta de a forma caractere. Scopul ei la toate popoarele în decursul istoriei a fost : sănătatea fizică, vigoare intelectuală şi tărie morală.

Sunt 3 factori datori să intervină în educaţia unui individ : familia, şcoala **şi** societatea. **Educatorii naturali, cei cari cunosc mai bine individualitatea copilului sunt părinţii. Dar pentru a putea educa trebue să fii pregătit şi asta înseamnă mai ales pentru părinţi : dragoste neţărmurită pentru copii şi jertfă pentru creşterea lor. Ingrijirea mamei şi a tatălui au o influenţă covârşitoare asupra vieţii de mai târziu a copilului. Nimic nu ne poate şterge din suflet urmele lăsate de familia copilăriei noastre. „Numai în casa părintească simţim gustul pentru căminul nostru" spune cu trist regret J. J. Rousseau. In toate timpurile la popoarele cari au stăpânit lumea, părinţii s'au mândrit să-şi crească singuri copiii. La Romani, Cato nu lăsa nimănui onoarea de a forma din copilul său un bun cetăţean şi un soldat demn de numele de Roman. In prezenţa fiului său vorbea cu băgare de seamă ca în faţa unei Vestale şi spre a-i forma inima şi tot deodată a-i infiltra sentimentele cari urmau să împodobească pe cetăţeanul roman, el se servea — caşi mama Grachilor mai cu seamă de istoria strămoşească"...**

Mai târziu Cicero dă lecţii fiului său şi împăratul August ficei sale.

Ce departe suntem de obiceiul din zilele noastre de a plăti o „Fraülen" pentru a ne creşte copilul, femee de cele mai multe ori fără cultură, care umple mintea micuţilor cu cele mai oribile prostii dacă nu cu influenţe dezastruoase. Ceeace impresionează adânc pe copii nu sunt sfaturile, ci exemplele. Viaţa din jurul copilului trebue să fie liniştită plină de armonie şi demnitate.

Dacă părinţii şi-ar da seama de răul ce fac copilului cu certurile lor, de umbrele întunecate ce acopăr pe totdeauna seninul sufletului, poate că în multe familii ar domni pacea creatoare de belşug şi voie bună ; poate că mulţi dintre părinţi ar renunţa uşor la plăceri îndoelnice pentru bucuria trainică a micuţilor lor.

Familia mai e datoare să dea copilului o existenţă regulată şi o libertate disciplinată.

Copilul ce a fost sfătuit pentru orice lucru fără importanţă nu va avea încredere de sine, îi va lipsi iniţiativa şi sentimentul răspunderii.

Pentru ca un om să o folosească cum trebue şi să înţeleagă libertatea, trebue să o fi avut întotdeauna.

Fiindcă — trăeşte în societate, libertăţii lui se pun unele restricţiuni, individul primeşte aşa zisele norme de viaţă socială. In libertatea individuală, educatorul — şi mai ales şcoala — intervine cu anumite sisteme de educaţie şi reuşeşte ca disciplina cerută de societate să fie primită de conştiinţa individului.

Şi această supunere liber-voită e calitatea. cea mai de preţ a cetăţeanului. Impreună cu dragostea de ţară, şi cunoaşterea datoriei, respectul acesta către societate infiltrat copilului, face din el un membru responsabil şi folositor comunităţii. Căci şi acum e adevărat ceace spune în 1628 în parlamentul englez, Sir Benjamin Rudyard : Nimeni nu este îndatorat să fie bogat sau mare, ori chiar inteligent, dar fiecare este obligat să fie cinstit, credincios şi exact în împlinirea datoriei".

Oameni cinstiţi, credincioşi, gata la datorie şi viteji... aceasta vrea să facă Svastica de Foc **din toţi membrii comunităţii româneşti.**

FLORICA CURELEANU

La balul Svasticei de Foc din Capitală.

Politica cere sacrificii, pentru a câştiga datorii. Dacă un popor n'are o tinerime entuziasmată, cultă şi cu dor de ţară, este pierdut pentru totdeauna. Aceste vlăstare ale tinereţii ţin pe umerii lor viitorul, precum odinioară Atlas, ţinea pământul.

Vasile Conta

Tinereţea în marş...

In apocaliptica luptă politică, deslănţuită pe mult răbdătorul nostru pământ românesc, de fiarele înnebunite ale cluburilor politice, începe să se definească mentalitatea a două lumi: una îmbătrânită în rele, *tabietul ei ideologic căpătat în conceptul veacului trecut, plin de erori dogmatic-politice ca: socialismul marxist, liberalismul economic şi democraţia urlătoare;* iar alta a tinereţii năvalnice naţionaliste, *ideale şi luptătoare dârză contra celei dintâi, căreia i-a declarat luptă pe viaţă şi moarte. Osatura statului actual stă pe baza ideologică quasi-revoluţionară a bonjuriştilor paşoptişti, adăpaţi din revoluţia masono-iudaică a franţuzilor dela 1789, nenaturală pentru haina mocanilor noştri români, cari n'au înţeles şi n'au consimţit cu nimic la această transformare a statului lor social şi politic.*

Tineretul naţionalist de după război n'a făcut decât să arunce această îmbrăcăminte strâmtă a ideilor liberaliste, spre a înscăuna în naţie cultul naţionalismului pur, bătătorit de atâţia vrednici înaintaşi luptători. Data de 10 Decembrie 1922 pentru noi înseamnă o dată istorică revoluţionară, pentru dărîmarea colosului materialist liberal, ce a slujit până la moarte acest răbdător popor.

Membii organizaţiei „Svastica de Foc" sunt continuatorii acestei începute lupte, pe cari mulţi de atunci au lăsat-o, iar alţii, pentru interese mărunte, personale, şi-au făcut bisericuţe de idolatrie a persoanei, când ideia generatoare a fost voit ignorată în penumbra fiinţei lor atotştiutoare şi isbăvitoare!...

Tinereţea naţiei noastre stă azi în plutoane de luptă în marşul ce-l dă cugetelor eliberate de prejudecăţile trecutului politic, spre îndătinarea principiilor de eliberare naţională.

Bătrânii anchilozaţi din partide rânjesc cu strâmbături de buze în faţa tineneţii, ce le asvârle în frunte imputarea neputinţii în politica svârcolirii netrebnic înglobate în aurul vânzării şi slăninii îmbelşugări, sărăcind ţara de Duh şi Vieaţă. Scrânciobului bătrâneţii înticăloşite de arivism şi turpitudine, tinereţea îi opune farul luminător de energii în purificarea şi deparazitarea naţiei. Fiinţei lor în cârji îmbătrânite, tinereţea le opune picioare sdravene de luptători gigantici naţionalişti.

Inlături, voi, cioburi de partide îmbătrânite în rele şi devastatoare de neam. Aţi supralicitat pământul ţării, împărţindu-l cu streinii. Aţi sărăcit poporul, aruncându-l în neagră mizerie. Inlături corbi, croncănitori a moarte... Veniţi voi, tineri deschizători de epopee naţională şi vă încolonaţi sub faldurile drapelelor cu „Svastica". E simbolul de purificare şi de chemare a conştiinţei voastre.

Unii politiciani convertiţi de curând întru cinstirea acestui simbol de mântuire naţională, mint când cred, că le va spăla ruşinea unei vieţi de compromisuri politice, înfeudate unui organism de club şi unei tinereţi bălăcite în mocirla spoliatoare a trusturilor şi consiliilor de admnistraţie. Conducerea ţării de mâine aparţine tinereţii oneste şi purificatoare de moravuri. Bătrânilor cu ifose de tinereţe în politică le recomandăm o tihnită vieaţă rozătoare a bunurilor acumulate prin minciuni şi jaf. Desmeticiţi-vă, deci, tineri ai naţiei române! Plămădiţi din tinereţea voastră o ţară nouă, liberă şi purificată de îmbătrânitele cioturi politice şi de paraziţii semiţi, cu cari vinovat au ros vlaga tinereţii voastre. Lupii îmbrăcaţi în pielea oii politice vă dau târcoale amăgitoare căutând pe cine să sfârtece. Fiţi atenţi asupra purităţii personale a oamenilor de dreapta şi cercetaţi-le trecutul, ca să nu le găsiţi nici-o pată pe frunte, cari ar putea deveni pecinginea ucigătoare a nădejdiilor voastre viitoare. Nu vă făuriţi idoli cu picioare de lut, care se vor prăbuşi şi ei şi vă vor strivi şi pe voi, de nu veţi fi atenţi. *Tinereţe a naţiei, vino alăturea de noi! Vei găsi o oaste curată, onestă şi cinstit luptătoare. Nu-ţi va gâdilă apetitul sec al politicii de parvenire, însă vei avea satisfacţia creierii unei lumi noi, cu oameni politici tineri, cinstiţi şi viteji.*

Tinereţe a naţiei, vin-o în „Svastica de Foc"!

Românie deşteaptă-te!

DIACON ION POPESCU - MOZĂCENI
Biserica Icoana
fost preşedinte al L. A. N. C. jud. Argeş

D-ra ALEXANDRA NEDELCU drd. în ştiinţele economice, a primit gradul de comandantă de cerc S. de F. şi conducerea pumnurilor femenine din Sectorul II Negru.

Stânga întinde curse

Numărul 8 al ziarului „*Pax Romana*", oficios al studenţimii catolice din întreaga lume, conţine un interesant articol, intitulat „*Un avertisment*" şi închinat problemei „*catolicism şi comunism*".

Citâm:

„Lumea trece astăzi printr'o epocă de zăpăceală, de care comunismul vrea să profite. Şomajul intelectualilor a creat, din nenorocire, un climat, în care disperarea şi inacţiunea împing tineretul spre o revoltă, ce duce la cele mai nenorocite renunţări.

„Astfel se poate constata cu multă surprindere că zidul, care trebuia să constitue un obstacol pentru comunism, prezintă grave fisuri, pe unde veninul vine să otrăvească tineretul. Prea multe cercuri studenţeşti (să avem curajul s'o spunem) *au dat ascultare abilelor invitaţii ale comunismului. Sub pretextul de a lua contactul pentru a apăra şi atinge obiective comune, catolicii s'au întâlnit cu marxiştii în anumite locuri, unde un prozelitism discret a dat roadele cele mai bune. Această colaborare scandaloasă a fost plătită exclusiv de tinerimea catolică, care şi-a văzut dezertându-i cadrele".*

„Colaborarea" cu stânga prezintă serioase riscuri. Un exemplu elocvent l-am înregistrat la noi unde, în urma „*pactului de neagresiune*", mai multe cuiburi gardiste s'au transformat în „gărzi ţărăneşti".

Astfel în comuna *Drăguş*, din judeţul Făgăraş, întreaga organizaţie a paritdului T. P. Ţ. a trecut la... d-l dr. Aurel Dobrescu, şef ţărănist, de tristă celebritate. Plecând din legiune tinerii din Drăguş au redactat o scrisoare, plină de insulte la adresa „căpitanului". Scrisoarea, însoţită de comentarii şi mai puţin măgulitoare şi intitulată „*Jos Garda de Fer! Trăiască Partidul Naţional-ţărănist!*" a fost răspândită discret în toate judeţele ţării, în ciuda clauzelor faimosului pact.

Pretutindeni deci aceiaşi tactică.

Congres internaţional studenţesc

O şedinţă a reprezentanţilor organizaţiilor studenţeşti din întreaga lume a avut loc recent la Geneva. S'a decis ca în luna Mai 1938 un congres internaţional al studenţilor să aibă loc în Luxemburg.

Tema acestui congres va fi: „*Idealul de educaţie la Universitate*".

Camaradul cmdt. regional A. Ţieranu vorbind la „EINTRACHT"

Doi „antifascişti" despre Rusia Sovietică

Henry Guilbeaux a fost, în timpul războiului, aghiotant fidel al lui Romain Roland în campaniile pacifiste ale acestuia. Editând revistele „*Demain*" şi „*Les Humbles*", Henry Guilbeaux a stat în primele rânduri ale şefilor revoluţiei internaţionale, cunoscând îndeaproape pe Lenin, cu care a frecventat aceleaşi cercuri revoluţionare din Elveţia. Guilbeaux a fost bolşevic din primele zile şi a luptat pentru bolşevism, atât în Rusia cât şi în Germania.

Ce se întâmplă însă? De curând, acest bolşevic din vechea gardă, a scris 2 cărţi, două palme cum n'a mai primit stalinismul până acum. Guilbeaux consideră U.R.S.S. drept o „*mare excrocherie morală*".

Despre Stalin, Guilbeaux povesteşte următoarea anecdotă:

Intr'o seară de vară, ţarul roşu se întreţinea cu Kameneff şi Dzerjnsky: „*Ceeace poate fi mai delicios în viaţă*" spuse el, „*este să-ţi alegi victima, să prepari bine lovitura, să te răzbuni fără milă şi apoi... să te duci să te culci*".

Un alt scriitor mare, tot „antifascist", refugiat german, Thomas Mann, îi scrie lui Guilbeaux următoarele:

„*N'am deloc poftă să lucrez pentru Rusia. Am fugit de-acolo revoltat, constatând că se abuza de buna mea credinţă*".

Şi Thomas Mann este un fel de drapel al antifascismului...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pe frontul de luptă al Svasticei de foc

Dece sunt în „Svastica de Foc"

de Dr. DAN CONSTANTINESCU

Inainte de a mă fi înscris în Svastica de Foc nu aparţinusem nici unui partid. Singura mea activitate politică se desfăşurase în cadrul organizaţiilor studenţeşti unde, atât în ţară cât şi în străinătate, m'am străduit ca atâţi alţi tineri să duc mai departe lupta şi principiile naţionaliste ale generaţiei din 1922.

Dr. DAN CONSTANTINESCU

In mod practic lupta acestei generaţii se limita la rezistenţa naţională intransigentă împotriva străinismului şi mai ales împotriva jidovismului cotropitor, care ameninţa şcoala şi cultura Românească.

Această luptă avea un dublu mobil: unul imediat acela al apărării pas cu pas a oricărei încercări de desnaţionalizare şi invadare a şcolilor de către jidani şi al doilea: crearea de suflete şi convingeri nestrămutate, viitoare nuclee de rezistenţă şi directivă în eventualele formaţiuni politice. Unii dintre noi s'au încadrat imediat în rândurile Ligii Apărării Naţionale Creştine, majoritatea însă, au rămas simpatizanţi ai acestei grupări. Din această din urmă categorie am făcut şi eu parte şi întocmai ca mulţi alţii, am rămas străin de evoluţia şi transformările ulterioare ale ligii şi crearea mulţimii de grupări şi partide naţionaliste. Am plecat de la câteva principii generoase şi entuziaste şi această tendinţă naţionalistă s'a amplificat, a fost confruntată şi completată din contactul cu realitatea prin simpla mea experienţă individuală.

Am fost ajutat în aceasta poate şi de posibilităţile oferite de o îndelungată şedere în Franţa.

O consideraţie s'a impus dela început: slăbirea dinamismului şi purităţii mişcării începute şi limitate aproape exclusiv la cadrele universitare cu evoluţia ei către partide cu pretenţiuni de guvernare.

Pe dealtă parte se nesocotia o altă problemă de o importanţă covârşitoare şi care se impunea oricărui partid zis naţionalist. Nevoia unei reforme sociale absolut necesară pentru complectarea acţiunei de rezistenţă împotriva internaţionalismului şi jidovismului.

Când după ani îndelungaţi de studii şi alţii de expectativă m'am hotărît să intru în arena vieţii publice, am fost profund surprins de divorţul care exista între propriile mele concepţii isvorâte dintr'o impulsie sinceră şi cerută de iubire, de naţie şi de dorinţă legitimă de dreptate socială prin îmbunătăţirea existenţii mulţimei atât de nesocotită la noi şi posibilităţile de acţiune în realizare, posibilităţi oferite de partidele politice.

Am fost plăcut surprins când am constatat că aceleaşi idei le împărtăşia şi neobositul comandant al Svasticei de Foc. Acesta ajunsese la aceleaşi concluzii, urmând însă o cale diferită.

Experienţa lui s'a format din contactul zilnic cu masele populare, în lupta dârză de zi la zi pe care a dus-o în cadrele L.A.N.C., cunoscând şi apreciind oamenii şi mai ales dându-şi seama de greşelile ce se înregistrau zilnic.

Când partidele naţionaliste au deviat de la linia lor de evoluţie naturală, comandantul Emilian s'a văzut izolat, rămas numai cu câţi-va partizani curagioşi, foarte puţini.

Dar rândurile lor n'au încetat să se îngroaşe cu toţi cei care şi-au dat seama de calea greşită pe care îi duceau celelalte partide, nu de cei care ca mine au avut posibilitatea unei experienţe individuale cât mai propice şi mai obiectivă.

Şi iată dece m'am înscris în Svastica de Foc. Pentru o luptă naţionalistă curată şi cinstită, luptă de dreptate socială cerută imperios de mizeria celor mulţi.

Svastica de Foc va învinge; va trebui să învingă..

M'am înscris în Svastica de Foc pentru a nu fi ruşinat în faţa conştiinţei mele.

TRAIASCA SVASTICA DE FOC.

Dr. DAN CONSTANTINESCU
asistent universitar
Comandant superior de grup
în S. d. F.

La 14 Noembrie

Fanioanele pumnurilor S. d. F. din Capitală la întrunirea, care a avut loc în ziua de 14 Nombrie, cu ocazia aniversării Svasticei de Foc

COMUNICARI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In seara zilei de 23 Decembrie a. c., „SVASTICA DE FOC" organizează un pom de Crăciun pentru copiii muncitorilor din cartierul Dealul Spirei.

După colindele tradiţionale şi aprinderea pomului, tineretul va putea dansa.

Participanţii vor veni în ţinuta S. d. F. sau costum naţional.

•

Incepând dela 1 Ianuarie 1938, intreaga administraţie a organizaţiei intră sub o singură conducere, astfel că toate formaţiunile noastre din provincie vor primi chitanţiere-tip, purtând un număr de ordine pe întreaga ţară.

In privinţa modului de manipulare a cotizaţiilor şi celorlalte fonduri, organizaţiile vor primi din timp, instrucţiunile necesare.

•

La semnarea adeziunilor, şefii de pumnuri sunt datori să atragă atenţiunea nouilor aderenţi asupra obligaţiunii ce au de a-şi procura în termen de 2 luni: cămaşă brună, cravată neagră, banderola S. d. F. şi şapcă brună (fetele: cravată albă şi bască brună, în loc de şapcă).

Numai membrii noştri dela sate pot fi scutiţi de această obligaţie, dar numai la cerere.

•

Cercurile şi pumnurile sunt invitate a ne comunica de urgenţă numărul calendarelor 1938 de care au nevoe. Pentru comenzile mai mari de 50 bucăţi costul unui exemplar este de lei 1.50.

•

Camaradul nostru dr. Alexandru **Ţieranu, fostul conducător al L.A.N.C. din întreg Banatul a preluat comanda regiunii 1-a a Svasticei de Foc, cuprinzând judeţele** Arad, Caraş, Severin şi Timiş-Torontal.

Sub îngrijirea d-sale va reapare gazeta „SVASTICA BANATULUI", organ regional al Svasticei de Foc.

Dela organizaţiile S. d. F.

Grupul I Bucureşti

Duminică 5 Decembrie, ora 12 dimineaţa, s'a inaugurat sediul cercului 1 din strada Sf. Nicolae Tei nr. 37.

Raportul a fost prezentat de comandantul de cerc *Urbanschi Mihai*, prin râvna căruia pumnul „TEIUL" s'a transformat într'un cerc de patru pumnuri.

S. S. părintele *Iordăchescu* a oficiat o slujbă religioasă elogiind activitatea şi disciplina camarazilor noştri din acel cartier al Capitalei.

Au luat apoi cuvântul camarazii: *Ion R. Stoica*, în numele cămăşilor brune; *Cristodor Rădulescu*, în numele studenţilor; *Toma Alexandrescu*, în numele sec. I Galben şi *Ion Voinescu*, comandantul grupului 4 din Svastica de foc.

A încheiat conducătorul nostru *Ion V. Emilian*, explicând simpatizanţilor şi nouilor aderenţi rostul Svasticei de foc.

La ora 3 după amiază adunarea a luat sfârşit, asistenţa întonând *„Cămăşi brune, mergeţi înainte"*.

Grupul II Bucureşti

Joi 9 Decembrie a avut loc o adunare la sediul grupului II din bulevardul Pache nr. 144.

Camaradul comandant de grup *Ion Fântâneanu* a preluat comanda grupului. Au participat: *Ion V. Emilian, dr. O. Maniţiu, d-ra Alexandra Nedelcu, ing. V. Niculescu, I. Voinescu, Gh. Nartea, C. Băcescu*, etc.

Grupul III Bucureşti

La sediul grupului III din calea 13 Septembrie nr. 18, a avut loc Duminică 5 Decembrie, ora 9 seara, solemnitatea depunerei jurământului camarazilor, care au primit noui grade şi funcţiuni.

A vorbit comandantul sup. de grup dr. *Dan Constantinescu.* Au depus apoi jurământul :*I. Necemer*, comandant de cerc *C. Băcesu* ajutor comandant de cerc, *Ecaterina Pulpea*, ajut. com. cerc, *Virginia Potârcă*, cond. pumn. *Grigore Lefter*, şef de pumn etc. precum şi numeroşi noui aderenţi.

In seara zilei de 12 Decembrie grupul a ţinut o nouă adunare, la care au luat cuvântul: camaradul comandant *I. Emilian* şi *Dr. Dan Constantinescu.*

La sediul acestui grup în fiecare Sâmbătă seară are loc o serată dansantă.

ILFOV

In ultimul timp organizaţiile noastre din judeţ au primit numeroase adeziuni.

In comuna Stancea, plasa Olteniţa, au venit în rândurile noastre aproape toţi foştii „vaidişti".

ISMAIL

Conducerea centrală a Svasticei de foc a primit scrisori de adeziune dela numeroşi luptători naţionalişti din judeţul Ismail, în special regiunea Chilia Nouă.

După verificarea acestor cereri judeţul Ismail va avea o organizaţie a Svasticei de foc.

In Svastica de Foc **nu este loc pentru supărăcioşi şi acei care se lasă uşor descurajaţi.**

La mormântul lui Paulescu

Şi'n anul acest, în ziua de 6 Decembrie (Sf. Niculae), **Svastica de Foc** a trimis o delegaţie la mormântul lui N. C. Paulescu, fost vice preşedinte al Ligii Apărării Naţionale Creştine.

Camarazii noştri au aprins lumânări în timp ce unul dintre ei rostia o rugăciune, iar fanionul pumnului **„N. C. Paulescu"** din cercul 2, Grupul II Bucureşti, se pleca încet peste scumpul mormânt.

Nu s'a ţinut nicio cuvântare.

In luptă cu francmasoneria și politicianismul

„Trăiască jidanii"

Cu strigătul acesta au fost întâmpinați propagandiștii naționali-creștini la intrarea unui sat teleormănean. Invățătorul, țărănist, însoțit de 50—60 săteni, înarmați cu ciomege, la vederea unui fanion cu svastica a strigat, ca ieșit din minți: **„Trăiască jidanii, fără de care nu putem trăi. Trăiască Iuliu Maniu și partidul țărănist".**

Iată până unde au ajuns țărăniștii cu propaganda lor. D. Codreanu se poate într'adevăr felicita... și **„Maniu s'a făcut antisemit".**

Ce-o mai fi și asta?

In întrunirile, care au avut loc Duminică 12 Decembrie, diverși oameni politici, mai mari sau mai mărunți l-au atăcat pe d. Iuliu Maniu, șeful familiei Boilă și al partidului național-țărănist.

Intr'o campanie electorală orice adversar este atăcat, pentru idei, ținută, tactică, etc....

Pe d-l Corneliu Codreanu l-a nemulțumit însă acest lucru, determinându-l să semneze un nou comunicat, numărul 120 ni se pare, prin care lua apărarea d-lui Maniu, gratificând cu epitete puțin măgulitoare pe atacatorii șefului partidului național țărănist.

Prin urmare faimosul pact de neagresiune nu privește numai „libertatea alegerilor", ci întocmai cași Talmudul are pagini albe, pe care profanii nu le pot descifra.

Atitudinea aceasta ultimă, a d-lui Codreanu, care a încheiat pact de asistență mutuală cu beneficiarii politici ai firmei Aușnitt, atăcând totuși pe cuziști și pe vaidiști, ne luminează pe deplin.

Obiectivele d-lui Maniu sunt obiectivele partidului „Totul pentru Țară", a cărui deviză „Christos, Rege, Națiune" a fost înlocuită cu „Pace, Libertate și Dreptate"...

Ne pare rău, dar așa este.

A-ți auzit de „frontul femenin"?

Probabil că nu! Mărturisim că nici noi nu am fi avut această fericire dacă monitorul „frontul popular" din România — vorbim de ziarul „Dimineața"— nu ar fi avut fericita inspirație să publice răspunsurile date la o anchetă intreprinsă de numitul „front".

Ancheta voia să lămurească atitudinea oamenilor politici față de drepturile politice ale femeilor.

Nu suntem contra acestor drepturi. Voim numai să subliniem faptul că „frontul femenin" și-a mărginit ancheta numai la anumiți domni poate cu mai mult *„sex apeal"*.

Au fost consultați: d-l Griguță Filipescu, dr. N. Lupu, Dem. Dobrescu, Popovici (socialist), Titel Petrescu (social democrat) etc.

Nu întrebăm dacă „frontul femenin" nu este o secțiune în formație a mult doritului „front popular„.

Lași și proști

Polemica ce s'a deslănțuit în jurul dizolvării *„Gărzei de Fer"*, cu lamentabilele explicații ale d-lui Titulescu, scoate în evidență, odată mai mult, caracteristica politicianului român: *laș și prost.* Noi nu ne făcusem niciodată vre-o iluzie despre fostul președinte al Societății Națiunilor, precursorul lui Agha Kahn, scrisorile lui confirmând o veche și statornică părere a noastră: d-l Titulescu este sec și superficial, Dar ceilalți polemiști? Doamne Doamne...

Români și Romance!

Prin gazete și prin întruniri publice „SVASTICA DE FOC" a cerut tuturor grupărilor naționaliste să se prezinte unite, într'un singur front, în aceste alegeri generale.

Pentru noi și organizația noastră n'am pretins nimic altceva decât ONOAREA DE A LUPTA.

Unirea aceasta nu s'a făcut, iar în locul ei vedem vechile grupări naționaliste aliniindu-se în 3 fronturi deosebite, luptându-se între ele și slujind interese străine crezului nostru comun.

Națiunea privește îndurerată această luptă, depe urma căreia partidele vechi, „de guvernământ", își vor întări poziția lor electorală, iar grupările naționaliste vor eși slăbite.

„SVASTICA DE FOC" a obținut semn electoral, dar în fața acestei situații, înțelege să nu se folosească de el acum.

Nu vrem să mărim confuzia și de aceia nu vom depune liste în aceste alegeri.

Se apropie însă ziua socotelilor, când Nația va ști cine poartă întreaga răspundere a tuturor dezbinărilor.

Depe culmile unde flutură steagul nostru neîntinat, vom privi aceste lupte sterile, organizându-ne pentru o mare și hotărîtoare bătălie.

„SVASTICA DE FOC" merge înainte pe aceiași cale, a cinstei și a onoarei, chemându-vă în rândurile tinerelor ei batalioane brune, pe toți și pe toate.

Nu vrem să știm „ce-ați fost"; SĂ FIȚI CINSTIȚI ȘI SĂ VENIȚI CU GÂND CURAT, ATAT NE AJUNGE.

Vom clădi împreună o Românie nouă, liberă și românească, în care politicianii necinstiți și înstrăinați să n'aibă loc.

Răspândiți prin toate mijloacele semnul nostru electoral (un trăznet) și stați gata de luptă.

Va bate și ora noastră.

TRĂIASCĂ SVASTICA DE FOC!

Ion V. Emilian

MARELE VINOVAT

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Frontul naționalist, pe care Nația îl voia, nu s'a putut realiza în aceste alegeri. Partidele naționaliste se războiesc între ele, spre marea bucurie a jidanilor. Se pare că această luptă este condusă, din umbră, de mâini nevăzute. De cine? De omul lojelor, introdus în toate grupările, în posturi de comandă și în statul major al *„șefilor"*.

Francmasoneria „desființată" este încă puternică. Atât de puternică încât amenință ea cu *desființarea* pe aceia care i-au fost potrivnici.

Aliații D-lui Maniu

Fățărnicia este atributul principal a conducătorilor partidelor democratice din România.

Nimeni nu crede în lamentările s... în profesiunile de credință pe cari ... lacrimi în ochi demagogii de pro... le revarsă în torente la orice c... stradă.

Ceeace nedumerește însă este ... dinea d-lui Iuliu Maniu, fost și ... președinte al partidului **„național... nesc".**

Domnia-sa se pretinde democrat... cer și apărător al libertăților ceta... nești, dar în acelaș timp este alia... unor grupări **„reacționare"** și se s... vește ca de o trambulină de adepți... frontului popular.

Să nu ni se vorbească de tactic... litică fiindcă noi nu putem concep... de dragul tacticei cineva ar putea ... renege o ideie, iar d-l Maniu rene... țărănismul aliindu-se pe sub mână ... dușmanii proprietății individuale.

Toată lumea a văzut Duminecă, ... Decembrie a. c., cum d-l Maniu a ... primit în sala Marna cu salutul co... nist.

Toată lumea a primit la aceiaș ... trunire o scrisoare tipărită a lui L... țiu Pătrășcanu către d-l Maniu, s... soare împărțită cu complicitatea binevoitoare a **„gărzilor țărănești"** care numai țărănești nu erau, părul roșu constituind singura lor uniformă.

Toată lumea știe că la întrunirea t... neretului național-țărănesc, care a av... loc în sala **„Eintracht"** în seara zilei de 16 Decembrie, s'au împărțit mărci cu triunghiul roșu al partidului social-democrat.

Intrebăm pe d-l Maniu de ce se ascunde după deget?

De ce nu are curajul să mărturisească care îi sunt aliații?

Țara îi știe și este scârbită de fățărnicia lui.

Țara a reacționat în ziua de 12 Decembrie, nu „poliția" și dacă avertismentul ei nu va fi înțeles nenorocirea se va abate peste capetele păcătoșilor.

CRISTODOR RĂDULESCU

Sprijinitorii D-lui Titulescu

Ziarele străine s'au ocupat pe larg de mersul crizei politice dela noi, luând atitudine și făcând profeții în favoarea unora sau altora din partidele în luptă.

Ceeace interesează mai mult este atitudinea ziarului comunist frances *„l'Humanité"*.

Acest ziar se ocupă aproape exclusiv de *„persoana"* d-lui Titulescu anunțând fiecare gest al său cu tobe și cu surle cu vădita intenție de a-l prezenta drept cel ce va soluționa criza politică dela noi.

„D-l Titulescu va părăsi Coasta de Azur unde locuește, va veni la Paris și după ce va lua contact cu conducătorii politicei franceze, va pleca la București". Așa își anunța cititorii „L'Humanité" de acum o lună.

Zadarnic se leapădă acum d-l Titulescu, *„tovarășii"* săi nu vor să-l uite.

Tin oamenii să-și plătească polița de recunoștință.

Cum rămâne cu atitudinea protitulesciană a ziarului *„Universul"*?

Sovietele evacuează populația dela granița Estoniei

Ziarul *„Pavealeht"* anunță că autoritățile sovietice au început să deporteze populația din zona învecinată cu frontiera Estoniei.

Au fost dărâmate până acum în special clădiri din localitatea *Kobylak*, între *Narva* și *Jamburg*.

Acestă măsură constitue prima fază a unui plan pentru construcția unor lucrări cu caracter strategic.

Se mai îndoește cineva de pacifismul Rusiei Sovietice?

Tipografia „IMPRIMERIA" S. A. R. Str. Matei Millo No. 3.—Telef. 4.89.63